

A szépiró masina kiköpte ezt az utolsó lapot és leállt. A több kamionnyi betárazott papírlapból még mindig volt egy kevés, a gép most mégis abahagyta a nyomtatást. Alatta két emelet magasságig óriási halomban gyűlt már a kinyomtatott papír, nem jött érte senki. Knipe eleinte még megjelent kopott aktatáskájával, elvitt egy-egy adagot, de már nem kell, nem olvasnak magazinokat, regényeket az emberek. Pedig mióta átprogramozta a gépet arra, hogy betáplálás nélkül, önállóan is képes legyen írni, csak annyi volt a dolga, hogy elvigye a szerkesztőségekbe leadni a novellákat, regényeket. De már nincs szükség rá. Ebben a felgyorsult világban nincs idő történetekkel, érzelmekkel, gondolatokkal foglalkozni. Felnőtt azóta egy generáció, akik még olvasni sem tudnak. Nincs idő elmélkedni a múlton, a jövőn, hogy mi a jó, és mi a rossz. Nincs idő a gondolkodásra, és szükségtelen is, a gépek elvégeznek mindent.

Évek óta csak néha jár be bámészkodni a hatalmas gépterembe néhány kamasz, a papírokból meg patkányok, egerek pépelnek fészket kicsinyeiknek.

Most egy vén, bozontos szakállú hajléktalan tévedt be. Reggel óta járta az utcákat a dermesztő hidegben, nem talált senkit, aki segítene rajta, se egy zugot, ahova bemenekülhetett volna a jeges szél elől. Az emberek csak mennek dolguk után, lélektelenek, szürkék, egyformák, mintha csak gépek, robotok lennének.

A gépterem sarkába húzódva összekucorodott, felvett egy lapot, mely mellette hevert a földön, nézegette. Még a régi generáció tagja volt, tanult olvasni, írni, bár igen nehezen ment már, hiszen évek óta nem akadt kezébe olvasnivaló. De nem találta elég érdekesnek a szöveget, ezért inkább megpróbált bóbiskolni.

Már félálomban volt, amikor hirtelen nagy zajra

ébredt. Fölötte a gép elkezdett zúgni, kattogni, repkedtek a lapok, éppen őfelé, végül teljesen beborították, hófehér takarót húzva testére, majd hirtelen leállt. Mindegyik lapon ugyanaz volt a szöveg, az idős ember megpróbálta nehézkesen kislabizálni:

Üdvözöllek kedves vendégem! Nálam mindig megpihenhetsz, szeretettel fogadlak! Sajnos nem tudok melegebb takarót adni neked, de remélem ez alatt sem fogsz fázni. Jó éjszakát, álmodj szépeket kedves ismeretlen!